

Sygn. akt I CSK 284/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej "M." w W.
przeciwko Miastu W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 lutego 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 22 listopada 2012 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
1 800,- (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2012 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego miasta W. od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 3 kwietnia 2012 r., którym zasądzone zostało 122 935,05 złotych od pozwanego na rzecz powodowej Spółdzielni Mieszkaniowej „M.” jako zwrot nienależnego świadczenia z tytułu zawyżenia o połowę należnej opłaty za użytkowanie wieczyste gruntu posiadanego przez Spółdzielnię. Ustalenia faktyczne i oceny prawne Sądu pierwszej instancji zostały podzielone przez Sąd Apelacyjny.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik pozwanego zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie prawa materialnego, tj. art. 118 k.c. w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że roszczenie powódki o zwrot nienależnie spełnionego świadczenia ulega 10-letniemu, a nie 3-letniemu przedawnieniu jako roszczenia związanego z działalnością gospodarczą powódki; art. 411 pkt 1 k.c. przez błędną wykładnię i niezastosowanie ze względu na nie uznanie niedołożenia należytej staranności powódki w ustaleniu nieistnienia zobowiązania będącego podstawą świadczenia. Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy przez oddalenie powództwa, przy czym ograniczone to zostało we wniosku do części zaskarżonej apelacją pozwanego oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę powód wniósł o odmowę przyjęcia skargi, ewentualne jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie może zostać przyjęta do rozpoznania, gdyż nie spełnia przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący wskazał na występujące w sprawie dwa istotne zagadnienia prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które zostały sformułowane w postaci pytań mających bezpośredni związek z podstawami prawnymi zarzutów wobec zaskarżonego wyroku Sądu drugiej instancji. To nieprawidłowe podejście do uzasadnienia wniosku, o którym mowa

w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Wprawdzie pełnomocnik skarżącego próbuje wykazać rozbieżności w rozumieniu, najpierw działalności spółdzielni jako gospodarczej i niegospodarczej, a następnie odnośnie do wiedzy lub tylko braku staranności w jej posiadaniu, że świadczenie jest nienależne, na dowód czego przytoczone jest orzecznictwo Sądu Najwyższego, ale wywód nie jest ani wystarczający, ani przekonujący. W orzeczeniach przytoczonych w odpowiedzi na skargę Sąd Najwyższy wypowiada się w sposób, który następnie znalazł odbicie w wyroku zaskarżonym skargą w niniejszej sprawie. Sąd Najwyższy odmawiał też uprzednio przyjęcia skarg kasacyjnych pozwanego w sprawach, w których korzystne wyroki sądów powszechnych zapadły na rzecz powodowej Spółdzielni, a w sprawach tych również chodziło o zwrot połowy opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości powódki (postanowienia z dnia 23 maja 2012 r., w sprawie I CSK 648/11 oraz z dnia 10 października 2012 r. w sprawie I CSK 201/12). W uzasadnieniu postanowienia w sprawie I CSK 201/12 Sąd Najwyższy stwierdził, co przytacza powódka w odpowiedzi na skargę, że pozwane miasto W. przyjmując podwójną należną opłatę z tytułu użytkowania wieczystego i nie chcąc jej zwrócić, naruszyło zasady lojalnego i uczciwego postępowania względem innych, zwłaszcza jeśli samo wprowadziło drugiego w błąd i błąd ten wykorzystało dla własnej korzyści.

Postępowanie ze skargi kasacyjnej ma charakter wyjątkowy, dotycząc prawomocnego orzeczenia sądowego. Dlatego poprzez profesjonalny wywód prawniczy należy przekonać Sąd Najwyższy, że w okolicznościach sprawy skarga zasługuje na przyjęcie, także uwzględniając publiczny charakter skargi kasacyjnej i postępowania nią wywołanego.

Mając powyższe na uwadze, potrzeba rozważenia przedstawionych zagadnień prawnych nie została przez stronę skarżącą wystarczająco wykazana, a zatem nie zostały spełnione warunki prawne, o jakich mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, rozstrzygając o kosztach postępowania na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

